

Zadeva C-112/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

28. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

6. februar 2020

Vlagatelj kasacijske pritožbe:

M. A.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

État belge

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(DRŽAVNI SVET, ODDELEK ZA UPRAVNE SPORE, BELGIJA)**

XI. SENAT

SODBA

[...] (ni prevedeno)

V zadevi: **M. A.**,
[...] (ni prevedeno)

proti

État belge
[...] (ni prevedeno)

I. Predmet pritožbe

S pritožbo, vloženo 15. marca 2019, je M. A. predlagal razveljavitev sodbe [...] (ni prevedeno), ki jo je [21. februarja 2019] izreklo Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, Belgija) [...] (ni prevedeno).

II. Postopek pred Conseil d'État (državni svet)

[...] (ni prevedeno) [postopek]

III. Dejstva, koristna za preučitev zadeve

Iz ugotovitev v izpodbijani sodbi izhaja, da sta bili vlagatelju kasacijske pritožbe 24. maja 2018 izdani odločba o vrnitvi z omejitvijo gibanja do odstranitve in odločba o prepovedi vstopa, ki sta mu bili vročeni naslednji dan. V teh odločbah je navedeno, da je vlagatelj kasacijske pritožbe izjavil, da ima belgijsko partnerico in hčer, rojeno v Belgiji, vendar so v njih upoštevana kazniva dejanja, ki jih je storil, in je ugotovljeno, da se posledično „za zadevno osebo zaradi njenega ravnanja šteje, da lahko pomeni grožnjo za javni red“.

Z izpodbijano sodbo je bila tožba za odpravo, vložena zoper ti odločbi, zavrnjena.

IV. Edini kasacijski razlog

Trditve vlagatelja kasacijske pritožbe

Vlagatelj kasacijske pritožbe navaja en sam kasacijski razlog v zvezi s kršitvijo člena 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, členov 7, 24 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členov 7, 39/2, 39/56, 39/65, 62(2), 74/11 in 74/13 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zakon z dne 15. decembra 1980 o vstopu na ozemlje, prebivanju, nastanitvi in odstranitvi tujcev) ter načel, ki zagotavljajo upoštevanje največje koristi otroka, sorazmernosti in skrbnosti.

V prvem očitku upravnemu sodišču očita, da je presodilo, da je njegov očitek v zvezi s kršitvijo člena 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ne izkazuje interesa, ker vlagatelj ni navedel, da deluje v imenu svojega mladoletnega otroka. Potem ko je navedel člen 74/13 zgoraj omenjenega zakona z dne 15. decembra 1980, pojasnjuje, da njegova potomka ni tujka, ni naslovnica izpodbijanih aktov in torej nima procesnega upravičenja. Meni, da mu ni treba delovati v imenu otroka, da bi bilo mogoče zaščititi njegove koristi.

V drugem očitku vlagatelj kasacijske pritožbe navaja, da je v izpodbijani sodbi presojeno, da „kar zadeva zatrjevano kršitev člena 74/13 zakona, je s to določbo toženi stranki sicer naloženo upoštevanje nekaterih elementov, vendar ji z njo ni naloženo, da mora obrazložiti svojo odločbo v zvezi s tem“. Po njegovem mnenju

ta preudarek pomeni kršitev določb, na katere se nanaša kasacijski razlog in s katerimi se zahteva, da so upravne odločbe dejansko in pravno obrazložene.

Poleg tega vlagatelj kasacijske pritožbe glede trditve, da je „[v] tej zadevi [...] tožena stranka v izpodbijanih aktih upoštevala družinsko življenje tožeče stranke“, navaja, da je ta „brez logične povezave s predhodno navedbo“, ker sodišče ne trdi, da „bi bilo družinsko življenje upoštevano neodvisno od obrazložitve odločb“, in da je ta trditev „v nasprotju s točko 4.3.3 sodbe, s katero sodišče postavlja pod vprašaj obrazložitve odločb, v kateri nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo meni, da družinsko življenje vlagatelja kasacijske pritožbe z njegovim otrokom ni veljavno dokazano“.

V tretjem očitku vlagatelj kasacijske pritožbe graja točko 4.3.3 sodbe in meni, da bi ugotovitve v njej morale voditi do odprave izpodbijanih aktov, kar pa niso.

V četrtem očitku trdi, da je sklicevanje prvostopenjskega sodišča na sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice neupoštevno. Po njegovem mnenju gre v obravnavani zadevi v nasprotju z zadevo, ki je bila presojana v navedeni sodbi, za negativno obveznost neodstranitve, ne pa za pozitivno obveznost dovoliti prebivanje. Kot navaja vlagatelj, „[z]ato v nasprotju s tem, kar je odločilo sodišče, od vlagatelja kasacijske pritožbe ni mogoče zahtevati, da se sklicuje na posebej izjemno okoliščino, da bi trdil, da njegova odstranitev z ozemlja za tri leta posega v njegovo družinsko življenje, varovano s členom 8 EKČP (ter členoma 7 in 24 Listine)“.

Vlagatelj kasacijske pritožbe nato v zvezi s sodbo izraža očitek, da v njej ni natančno navedeno, kako je bilo spoštovano načelo sorazmernosti, čeprav je bilo to izpodbijano v tožbi. Poleg tega navaja, da je otrok, da bi nadaljeval svoje družinsko življenje z njim, primoran zapustiti ozemlje Unije in se odreči dejanskemu uživanju bistvenega dela pravic, ki so mu podeljene s statusom državljana Unije.

[...] (ni prevedeno) [vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predlagal vlagatelj kasacijske pritožbe v postopku v glavni stvari]

Odločitev Conseil d'État (državni svet)

Glede prvega dela kasacijskega razloga izpodbijana sodba vsebuje ta odlomek:

„4.1 V zvezi z edinim tožbenim razlogom, najprej, upravno sodišče ne vidi interesa tožeče stranke za očitek v zvezi s kršitvijo člena 24 Listine, ker ta v njem ne navaja, da deluje v imenu svojega mladoletnega otroka.“

Upravno sodišče v točki 4.2.3 izpodbijane sodbe implicitno, vendar nedvomno meni, da je treba največje koristi otroka upoštevati le, če se zadevna upravna odločba izrecno nanaša nanj in če se v njegovem imenu izpodbija pred Conseil contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci).

Vlagatelj kasacijske pritožbe nasprotno trdi, da se z zgoraj navedenim členom 74/13 zgoraj omenjenega zakona z dne 15. decembra 1980 upoštevanje največje koristi otroka zahteva, kadar se v zvezi z enim od njegovih staršev sprejme odločba o odstranitvi, „ne da bi bila ta zahteva omejena zgolj na odločbe, sprejete v zvezi z otrokom“.

Kritika se nanaša na razlago zgoraj navedenega člena 74/13, s katerim se prenaša člen 5 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

Pred nadaljnjo preučitvijo različnih očitkov vlagatelja kasacijske pritožbe je treba Sodišču Evropske unije predložiti vprašanje za predhodno odločanje, kot je navedeno v izreku ter ki se nanaša na razlago in obseg obveznosti upoštevanja največjih koristi otroka, kot jo določa člen 5 zgoraj navedene Direktive 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008.

[...] (ni prevedeno) [neupoštevni elementi]

IZ TEH RAZLOGOV JE

CONSEIL D'ÉTAT (DRŽAVNI SVET, BELGIJA) ODLOČIL:

Člen 1

Postopek se prekine.

Člen 2

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Ali je treba člen 5 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, s katerim je državam članicam naloženo, da pri izvajanju Direktive upoštevajo največje koristi otroka, v povezavi s členom 13 te direktive ter členoma 24 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da se z njimi zahteva upoštevanje največjih koristi otroka, ki je državljan Unije, tudi kadar se odločba o vrnitvi sprejme le v zvezi s staršem otroka?“

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [postopek]

[...] (ni prevedeno) [postopek in sestava senata]